

Dosarul nr. 3ra-933/18

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (M. Bușuleac)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Movilă împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției, intervenientul accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La data de 01 septembrie 2016 Igor Movilă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției, intervenientul accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a activat în funcție de inspector al Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al SSP IP Cahul și a acumulat o vechime în muncă ce-i acordă dreptul la pensie conform art. 13 lit.a) din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993. În perioada 17 noiembrie 1993 până la 07 iunie 2001 a activat în Departamentul pentru Controlul Vamal, iar de la 07 iunie 2001 în Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției MAI nr. 57ef din 05 februarie 2016 s-a dispus încetarea serviciului și contractului individual de muncă cu Movilă Igor, în temeiul art.47 alin.(1) lit.c) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul

polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, la împlinirea de către acesta a vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

Anterior, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 800ef din 13 noiembrie 2015 i-a fost stabilit stagiul pentru plata sporului la salariu 22 ani 04 luni, obținând astfel dreptul la pensie, a prezentat actele pentru calcularea pensiei și efectuarea plăților periodice respective.

Reclamantul a notat că până în prezent organul de pensionare al MAI examinează actele pentru stabilirea pensiei, însă fără rezultat, necătând că art. 49 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993, prevede pentru examinarea actelor un termen de 10 zile.

Procedura de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, prevăzută de art.14 a Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, de reclamant a fost respectată, prin expedierea către MAI Direcția Generală Economie și Finanțe a unei cereri, recepționată la data de 27 iunie 2016. Prin scrisoarea DGEF MAI din 28 iulie 2016 a fost informat că autoritatea de pensionare consideră contradictoriu legislației faptul includerii în vechimea în muncă perioada activității lui Movilă Igor în Departamentul Vamal, fiind constatată o discordanță în normele legale (fără a se specifica care anume norme) și că a fost solicitat un aviz de la Parlament în vederea interpretării normelor.

Reclamantul a susținut că așa cum prin ordinul IGP nr.800ef din 13 noiembrie 2015 i-a fost stabilit lui Movilă Igor, în temeiul Hotărârii Guvernului nr.1018 din 10.12.2014, stagiul pentru plata sporului la salariu pentru vechimea în muncă 22 ani 04 luni, se atestă că angajatorul i-a inclus în vechimea în muncă perioada activității în Departamentul pentru Controlul Vamal.

Organul de pensionare a considerat că în stagiul pentru vechimea în muncă urmează a fi inclusă doar perioada începând cu 07 iunie 2001 - data publicării Hotărârii Guvernului despre aprobarea unor acte normative privind realizarea Legii serviciului în organele vamale nr.383 din 29 mai 2001.

Această viziune este incorectă, deoarece în stagiul de muncă n-a fost inclusă perioada de muncă în care a activat în Departamentul pentru Controlul Vamal, anume perioada de la 17 noiembrie 1993 până la 07 iunie 2001, care constituie 7 ani 6 luni 20 de zile, fapt care influențează asupra calculării corecte și depline a vechimii în muncă, situație ce-i prejudiciază dreptul la calcularea corectă a vechimii în muncă cu statut special.

A mai notat că organul de pensionare a interpretat greșit punctul 1 art.7 din Hotărârea Guvernului nr.1018 din 10 decembrie 2014, deoarece norma indică expres la faptul, că foștilor angajați ai Serviciului Vamal, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea sporului la salariu funcționarilor publici cu statut special ce dețin grade speciale ale Poliției, se includ perioadele de muncă în care au activat în alte organe, inclusiv Serviciul Vamal.

Organul de pensionare nu a ținut cont și de pct. 4 al Hotărârii Guvernului nr.383 din 29 mai 2001, care indică direct la momentul, că gradul personal, care l-a deținut în

perioada 1993 -2001 a fost echivalat cu gradul special prevăzut de Legea serviciului în organele vamale nr.1150 din 20 iulie 2000.

La fel, reclamantul a menționat că organul de pensionare la soluționarea întrebării apărute nu a făcut nici o explicație la faptul că a încetat serviciul în poliție prin ordinul IGP MAI nr.57ef din 05 februarie 2016, în temeiul art.47 alin.(1) lit. c) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, fiind un ordin legal și valabil.

A solicitat Igor Movilă constatarea ilegalității refuzului organului de pensionare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, de stabilire a pensiei pentru vechimea în muncă și eliberarea actelor necesare pentru primirea pensiei; obligarea organului de pensionare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne de a-i stabili pensia pentru vechimea în muncă în conformitate cu art. 13, 14 ale Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, cu eliberarea tuturor actelor necesare pentru primirea pensiei; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 10 februarie 2017 a Judecătoriei Cahul a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin hotărârea din 01 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central acțiunea depusă de Igor Movilă a fost admisă, a fost constatată ilegalitatea refuzului Ministerului Afacerilor Interne de a-i stabili pensia pentru vechimea în muncă și a-i elibera actele necesare pentru primirea pensiei lui Igor Movilă, a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne să-i stabilească pentru Igor Movilă pensia pentru vechimea în muncă în conformitate cu art. 13 și 14 al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 și să-i elibereze toate actele necesare pentru primirea pensiei.

La data de 14 decembrie 2017, ulterior la 12 februarie 2018, Ministerul Afacerilor Interne a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 01 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei sale instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 13 lit. a), 18 lit. a), b), c) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, art. 7 pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1018 din 10 decembrie 2014, pct. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 383 din 29 mai 2001, art. 1 alin (1) din Legea privind Serviciul în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, art. 13 alin. (1) și 161 alin. (1) din Legea privind organele securității statului nr. 619 din 31 octombrie 1995 și a conchis că prima instanță temeinic și legal a concluzionat că refuzul organului de pensionare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, de a-i stabili pensia pentru vechime în muncă și a-i elibera actele necesare pentru primirea pensiei lui Igor Movilă, este unul ilegal. Prin urmare, just a fost obligat organul de pensionare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne să-i stabilească pentru Igor Movilă, pensia pentru vechime în muncă conform art. 13 și 14 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 și să-i elibereze toate actele necesare pentru primirea pensiei.

La data de 28 mai 2018 Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de

apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind depusă împotriva pârâtului necorespunzător.

În motivarea recursului a invocat că nu sunt de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea acesteia a aplicat eronat normele de drept material și procedural, a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și probele anexate la dosar.

Recurentul a menționat că începând cu 01 ianuarie 2017, conform art. 48 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 1993, pensiile militarilor se stabilesc de către Casa Națională de Asigurări Sociale, care este unicul organ de stabilire și calculare a pensiei. În rezultat, instanța de fond urma să înlocuiască în această parte Ministerul Afacerilor Interne cu succesorul în drepturi și obligații, Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Cahul a fost emisă la 20 martie 2018, însă la actele cauzei nu sunt date despre recepționarea acesteia de către recurent.

În circumstanțele date, recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne la data de 28 mai 2018, este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru